

IX. évf. 36. sz.

Timișoara, 1931 szeptember 8

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban : 2 fr. 50 cent
Berlinben : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

Akvarell festmény
Rajzolta Gruber Kálmán

Ne okozzon gondot,
ha ollója, borotvája nem vág,
hanem hozza el és azonnal meg-
javítom. Olcsó, gyors és pontos
munkát végzek:

ALEX. KOMANCSEK

műköszörüs 7
Timișoara, II. Háromkirály u. 31

Bárki mindent kap

teljes megelégedésére és biztos jó ered-
ményt ér el, ha most ősszel szükség-
letét jácint-, tulipán- és egyéb pompás
virághagymákban Hollandiából, továbbá
főzelék-, virág- és mezőgazdasági mag-
vait, növényeit, legnemesebb rózsáit

Mühle Árpád

cégnél, udvari szállító, mag-
kereskedés és kertészeti tele-
pén, **Timișoara**, III. yr.

(Alapított 1875) [E-42]

szerzi be. Árjegyzék kívánatra ingyen
és bérmentve.

Maison Perák

női fodrász szalon, Timișoara
Belváros, Lloyd-sor 4. sz. (34)

VIZSGÁZOTT FÜRDŐSNŐ
masszirozó szalonja (44)
modern villanygépekkel felszerelve, hi-
genikus gyögmasszás, pedikűr és fürdő.
Külön kéj-masszirozás. Ha
tehát Pestre utazik, okvetlen keresse
fel **Wécseyné** masszirozó sza-
lónját. Garai u. 23. sz. I. em. Lépcsőház
a Keleti pályaudvarnál
Nyitva ünnepnapokon is egész nap!

Ha Pestre jön 36

okvetlen keresse fel saját szalon-
jában manikűröző és masszirozó
szép, fiatal, csinos urhölgyet.
Látogatásnál hivatkozzon erre a
lapra. **Budapest**, V. Vilmos csá-
szár ut 40 II. főlépcsőház, I. e. 20

Uriasszony lakásán

fogyó és gyögmasszást végez,
manikűröz, pedikűröz.
Budapest, VII. Wesselényi u.
22. sz. I. em. 23. Lépcsőház (42)

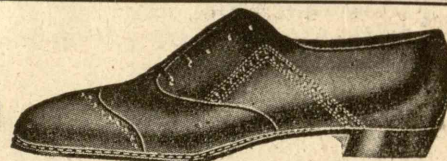
MAJTHÉNYI KÁROLY vizvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhazavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Tavaszi és nyári
divatcipők
Rácz Andrásnál

I. Str. Primăriei 8.

MARTIN J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Őszi ujdonságok
Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.
Férfi kalapok nagy. választékban:

Tuvičsák kalapszalón
TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Burberrys Ltd.

ANGOL SZÖVETEK

utolsó divat szerint csakis a gyári lerakathál:

Timișoara, Belváros, Jenőherceg tér
Piața Libertății.

a legjobb minő-
ségben és dus
választékban,

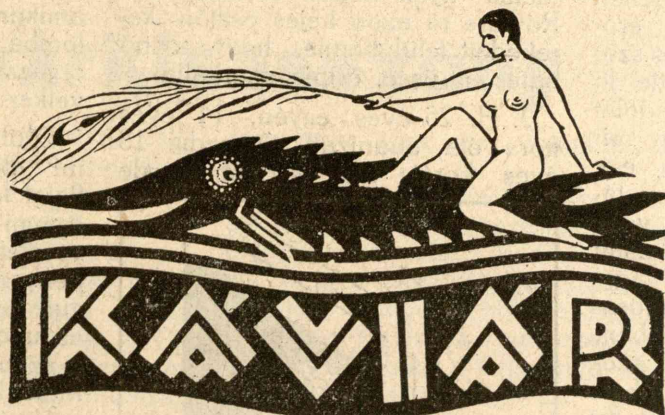
42

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Timisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon, a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek póstabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN - DOR

Tanulmányok a szexuális életből

Szadizmus. Nők kinzása

Irta: **Dr. Krafft-Ebing**

A kéjgyilkosok és hullagyalázók büntetésihez oly esetek sorakoznak, amelyekben az áldozat megsebzése ingert és élvezetet rejt magában az elfajult emberre nézve. Ilyen szörnyeteg volt a hírhedt Marquis de Sade, akiről a kéjézés és kegyetlenség közti összefüggés nevét is nyerte.

Idetartozik egy kapitány esete is, amelyről Brierre de Boismont tesz említést, aki kedvesét arra kényszerítette, hogy az igen gyakori koitus előtt Hirudinest tegyen ad pudenda. E nő állítólag ennek következtében megőrült.

Hogy a kéjézés és kegyetlenség közti összefüggés mily szoros kapcsolatba léphet azon ösztönnel, amely vért akar ontani és látni mindenáron, bizonyítja a saját magam észlelte következő eset:

X. 25 éves férfi. Már tíz éves gyermekkorában csodálatos kéjézésről kísért ösztön készlettel, hogy ujjából vért lászon kiömleni. Gyakran maga is megszurta, vagy megvágta egyik ujját és ilyenkor egész boldog volt. Korán kísérték ezt erektiók, éppen úgy akkor is, ha idegen vérét látta, pl. ha egy cselédleány az ujjába vágott. Nemi élete most mind hatalmasabb izgalomba jött. Minden csábítás nélkül kezdett onanizálni és ilyenkor néha vérző asszonyok emléképei foglalkoztatták. Most már nem elégedett meg azzal,

hogy saját vérét látta folyni. Vágyva vágyott fiatal asszonyok vérét látni, különösen olyanokét, akik kedvesek voltak előtte. Gyakran kegyetlen képzetek jutottak öntudatába, nyugodt óráiban viszont szégyelte magát és undort érzett mindezek iránt a különben jóindulatu, ép erkölcsi felfogással bíró paciens. És ezen izgató képzetek azonnal eltűntek, mihelyt masturbáció által nemi izgalmát kielégítette.

Néhány év múlva neurastheniás lett és véres jeleneteknek képzeletében való pusztá megjelenése elégséges volt most már arra, hogy ejakulációt idézzon elő. Hogy ezen bajától megszabaduljon, nőkel lépett nemi érintkezésbe. Koitus azonban csak akkor volt lehetséges, ha a paciens azt képzelte, hogy a leány ujjai véreznek. A kegyetlen gondolatok, amilyen a vágás, szurás, csak a nő kezére vonatkoztak. Igen nagyra fokozott nemi izgalom esetén elégséges volt egy szimpatikus női kéz, hogy a leghevesebb erektiót váltssa ki.

Hogy ilyen kéjes és kegyetlen ösztönök epizodikusan is megjelenhetnek terhelt egyéneknél bizonyos kivételes állapotokban, azt mutatja Tarnovszky következő esete:

Z. orvos, aki alkoholra rosszul reagál, rendes körülmények közt normális koitust végez, azt vette

észre, hogyha bort ivott, a normális koitus nem elégitette ki fokozott libidóját. Ezen állapotban a nő altestébe kellett szurnia, vagy késsel bemetszenie, vért látnia, csak akkor tudott ejakulációt végezni és kéjézésnek teljes kielégését érezni.

A perverzió ez alakjában szenvedő legtöbb beteget azonban nem izgatja a nő normális ingere. Már az előbbi esetben is segítségül kellett venni a vér képzetét ahhoz, hogy erektió jöjjön létre. A következő eset olyan egyénre vonatkozik, aki kora ifjúságában üzött onaniával kimerítette erektióképességét, úgy hogy nála a koitus helyébe a szadisztikus aktus lépett.

A bozeni leányszurkáló (közli Demme). Mint 30 éves katonát állították törvény elé. Különböző időben és helyeken kenyér- és tollkésével leányokat szurt meg a hasukon, de előszeretettel a szeméremrészekben és e merényleteit valóságos dühre fajult nemi ösztönével indokolta, mely csak a nő megszurásának a gondolatával, vagy tényével tudott kielégítést nyerni. A szurás pillanatában a közönség tökéletes érzése lepte meg és ez a kielégítés érzete még fokozódott, midőn a vért megpillantotta.

Már a 10-ik életévében nemi ösztöne hatalmas volt. Mielőtt

„leányszurkáló” lett, előbb éretlen leánygyermekeken elkövetett erőszak, azokkal való onania és szodomisztikus tettekkel elégitette ki nemi vágyait. Lassan az a gondolat vert agyában gyökeret, hogy micsoda gyönyör lehet az, ha egy szép fiatal leányt a szemérem tájon megszurna. Szégyent, vagy megbánást kicsapongásai miatt nem érzett.

A 60-as években Lipcse lakoságát egy férfi tartotta remegésben, aki az utcán fiatal leányokat szokott megtámadni és törével felkarjukon megsebesíteni. Elfogták és akkor szadistát ismertek fel benne, aki a törsturás pillanatában ejakulált, akinél tehát a leányok megsebzése egyenértékű volt a koi-tussal.

A következő három esetben szintén impotencia van jelen:

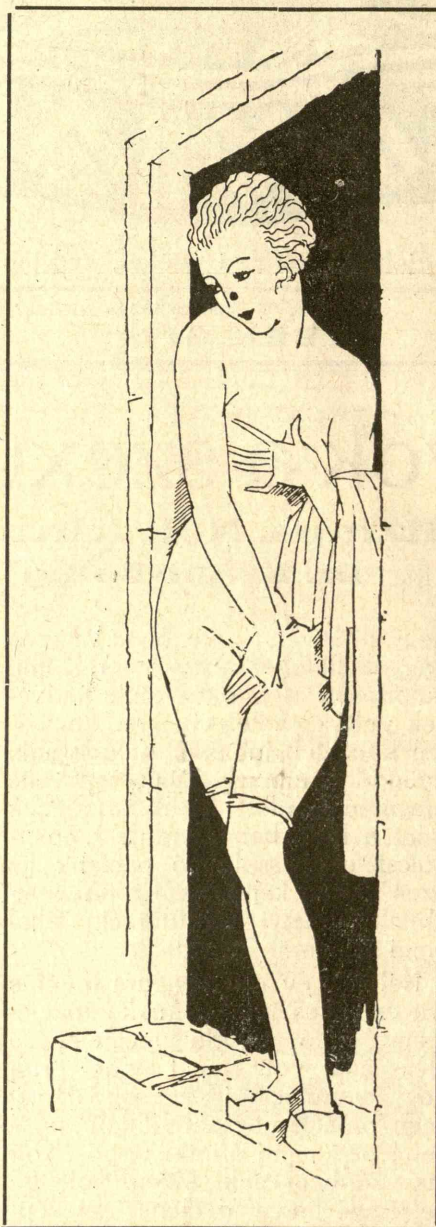
Demme közlése szerint az augsburgi leánymetsző, Bartle nevű borkereskedő már 14 éves korában nemi izgalmakon esett át, de ezeknek közösülés által való kielégítésétől határozottan irtózott, mert undort érzett a női nem iránt. Már akkor megfogamzott benne azon eszme, hogy leányokat megsebesítsen és ezáltal szerezzen magának nemi kielégítést. De akkor még hiányzott hozzá az alkalom és a bátorság.

19 éves korában vágott meg először egy leányt. Indulata azóta folyton nőtt. Csak szép és fiatal leányokat választott magának és sohasem mulasztotta el megkérdezni, vajjon még hajadonok-e? A merénylet után mindig bágyadtan érezte magát, gyakran lelkiismeretfurdalás kínoztta. 32 éves koráig metszés által sebzett, de mindig gondolt arra, hogy a leányokat ne sebesítse meg veszélyesen. 37 éves korában elfogták és letartóztatták. Bevallása szerint összesen ötven leányt sebzett meg.

1896 júniusában számos fiatal leányt fényes nappal a nyílt utcán ad nates megszurtak. Julius 2-án in flagranti elfogták a merénylet. Ez egy V. nevű 20 éves szulyosan terhelt egyén volt, aki 15 éves korában egy nő hátsó testrészeinek megpillantásakor igen erős nemi izgalomba jutott, ez volt erotikus képzeletének tárgya, pol-

lucióit ilyen álmok idézték elő. Rövidre rá azon kéjes ösztön ke-rekedett felül benne, hogy a nő nates-eit üsse, csipje, szurkálja.

J. H. 26 éves egyén. 14 éves kora óta onanizált és pedig 18 éves koráig kis mértékben, de

azóta semmiféle erő nem tudja visszatartani. Asszonyszemély után egyáltalán nem vágyódott. Ekkor véletlenül meglátta, midőn anyjának egy szobaleánya ablaktisztításnál az egyik üveget eltörte és kezét erősen megvágta. Midőn ő a vérzéscsillapításnál segédkezett, nem tudta magát visszatartani at-

tól, hogy a kifolyó vért felszívja, amikor igen heves erotikus izgalomba jött, amelynek aztán teljes orgasmus és ejakuláció lettek következményei.

Ettől kezdve vágyódott az ilyesmi után. Leginkább kedvelte a fiatal leányokat. Nem riadt vissza semmi áldozattól, hogy ezen élvezetet megszerezhesse. Kezdetben ez a leány szolgált neki anyagul, aki megengedte, hogy tüvel az ujjába szurjon. Mikor az anyja a szobaleányt emiatt elzavarta, bártnőikkel próbálkozott, ami nagy nehézségek árán sikerült, de elég gyakran. Kétizben gyógyintézetbe is internálták saját kérelmére, de mielőtt onnan kikerült, visszaesett régi szenvedélyébe, nem kimélve sem pénzt sem fáradságot, hogy nemi vágyát az említett abnormis módon kielégítse.

A szadizmus tudományos megokadatulásában különös érdekesség jut azon esetnek, melyet Moll dolgozott fel. Ez az eset világosan felismerhetővé teszi a szadizmus rejtett gyökereinek egyikét: a nő korlátlan megalázkodására készítő ösztönt, amely ilyen esetben tudatossá válik. E körülmény annál inkább is érdekesebb, mert ez esetben félénk és az életben általában szerény, sőt aggodó egyénről esik szó itt. Ez eset azt mutatja, hogy jelen lehet erős, az egyént minden akadályon keresztül is magával ragadó szenvedély, de azért a koitus nem képezi vágy tárgyát, mert az érzés főnyomatékát már eredetileg a szadisztikus képzetkör kegyetlen része teszi.

Különben sem ritkák azon esetek, midőn perverz hajlamu férfiak prostituáltakat nagy pénzösszeggel rávesznek, hogy ütlegel-tessék, vagy véresre veressék magukat általuk.

Minden igénynek megfelelően
(44) **manikűröz**

csinos, fiatal hölgy

Előzékeny kiszolgálásban részesül, ha erre a lapra hivatkozik

Budapest. IV. ker.

Váci ucca 60. I. em. 10. főlépcsőház

W. Gedő

Női és férfi kalapgyártás

javitásokat külföldi modellek szerint olcsón és gyorsan készítünk
Timișoara, Józsefváros, Uri utca 8.

A várkisasszony

Repül négy tüzes ló. Sötét, csilagtalán éjszaka van. A batárban barna lovag viszi menyasszonyát esküvőről haza, a várába.

Vár a baldachinos nászágy.

Az ifju menyasszony már előre remeg félelmében, pedig a lovag finom és szerelmes, s csak egyedül fogja testét birtokába venni, rá pedig még egészen más, mulatság vár, még pedig rögtön és előkészület nélkül!

A kocsi ajtaját felrántják, két vad, szakállas férfi tart fáklyát egy álarcos marcona alak feje fölé. Ennek kezében két revolver, övében tör, töltények.

Rövid vita, — a férfit durván megkötözik, földre tiporják, a lányt egy másik vad legény ölbe kapja, s indul a menet egy sziklás barlang felé.

Benn kőpadok, asztal, egy tucat övig meztelen, marcona férfi, mindannyi gyönyörűen meglermett vállas, izmos alak. Felujjongva rohannak a zsákmány felé.

De tudják a fegyelmet. Első a kapitány.

Azután ők kockavetés szerint.

Csak annyit lát még a várkisasszony, hogy álarcos alak hajlik fölé, a lehelete izzó és fullasztó, a karja mint az acélfogók. Azután elájul.

A ruhája percek alatt rongyfoszlány, a rózsás, gyöngédbőrű finom teste, szabadon kinálkozik oda a haramiák buja tekintetének, kik megpattanásig vérrel telt izmos testüket kezükkel csillapítják, nem bírva mohó vágyukban a kapitány kielégülését bevárni.

A nő metsző fájdalomra ébred. De amint tudatára jön szörnyű helyzetének, újra visszaesik csukott szemekkel. S ettől fogva az elmúlni nem akaró végtelen órák alatt, míg már a világos hajnal szivárog be a szikla résein, hol öntudatlanul van, hol elveszti eszméletét.

A telhetetlen rablók sorra változnak erőtlen teste fölött.

Van úgy, hogy egy izmos kéz oldalra fordítja s két másik férfi egyszerre tobzódik gyönyörtadó testében.

Percekre elzsibbad, vonagló teste már érzéketlen.

Máskor meg irtózó szégyennel

érzi, hogy liheg és vonaglik a kéjtől.

Emberfeletti kimerülésben érzi sokszor, hogy erős esszenciákkal életre hozzák, forró, elkinzolt testét hegyes nyelvek simogatják, ilyenkor hálát érez hóhérai iránt.

Aztán éles fogak marcangolják gyönyörű kebleit s ő iszonyu fájdalmában sikoltozik. Ez csak éleszti a férfiak tüztét s újra fölébe borulnak...

*

Jól fenn jár már a nap az égen, mikor egy félig ős férfi két karján élettelen, megtépett selyemruhás női testet cipel elő. Kibomlott aranyhaja a földet sepi.

A batárhoz botorkál, beleveti magát.

— Hajts! — mondaná a kocsinak. De az már rég kiszivárgott vérenek tócsájában, átvágott torokkal, viaszgán hever eldülve a bakon.

Lovagnak se hire se hamva. Erre odább vonszolja magát a boldogtalan lovag.

Hónapok telnek el. A lovag és hitvese lábadozva sétálgatnak váruk udvarán.

— Ma éjjel végre az enyém leszel, imádott, szegény hitvesem? Oly rég szomjazom rá, s férji jogom is ez. Felejtsd el már iszonyodat a férfitest iránt.

Engedelmesen lehorgasztja fejét a nő, — s átengedi alig gyógyult testét férje vágyának, ölelésének.

De nem boldog egyik sem.

A lovag látja, hogy csak kényszer ez, kötelesség, s ez lehüti vágyát.

A nő pedig borzadva érzi, hogy üres, hideg, gépies ez a közlekedés, s arra a füszeres, forró italra vágyik, amit a k k o r megízlelt.

Ha mulató lovagok lármája veri fel a várkastély csendjét, ha kockáznak, isznak, vágy emészti a borzalmas éjszaka után.

Ha béreslegényét titkon meglesve azon éri, mint öleli duva erővel tenyeres talpas istállólányszeretőjét, kiszárad a torka s végigborzong testén a vágy.

Ilyenkor erdőn bujkálva izmos, marcona férfiakat keres és mámoros, ujjongó bujasággal veti magát a karjaikba...

Anci

A modern élet gyötrelme

A fejfájás

Irla: Dr. Feldmann, Dr. Stekel

Kivonat a tartalomból: Fájdalommal járó gyönyör — Kéj elmélet — Hipochondria — Nemi felvilágosítás — Lelki és szervi fejfájás — A fájdalom mint erkölcsvédő — Egy 23 éves leány fejneuralgiája — Menstruáció — Éva házassága — Nemi hidegség viszonya az apához — Homosexualitás — Migrén és szénaláz.

A tartalmas kötet bérmentes küldéssel együtt Pengő: 5 — mely összeg a megrendeléskor átutalandó. Megrendelhető:

Mai Henrik és Fia, Budapest, IV. Múzeum körut 35.

Kérje ingyen könyvárjegyzékünket!

Pályázat

Mivel az utóbbi időkben olvasóink közül egyre többen és többen keresnek fel minket alkalmi novellákkal és cikkekkel, szerkesztőségünk engedve a megnyilvánuló óhajnak

Novella pályázatot

hirdet a következő feltételek mellett:

1. Pályázhat bárki eredeti, vagy idegen nyelvből fordított novellákkal és kisebb regénnyel.

2. A beküldendő anyag tiszta és olvasható kézírással, vagy pedig ritkított sorokban, írógéppel, a papír egy oldalára íva, küldendő be a szerkesztőség címére.

3. Csak azok a kéziratok jöhetnek figyelembe, amelyek kizárólag a lap irányához alkalmazkodnak.

4. Minden kéziratához jelíges levél csatolandó, amely a szerző pontos címét és nevét tartalmazza. A novellákat a beérkezés sorrendjében a szerkesztőség leközi a laptan, azonban csak azok a kéziratok lesznek közölve, amelyek a lap színvonalához alkalmazkodnak.

5. A pályázat 6 hónapig tart és hat hónap múlva írókból és művészekből összeülő zsüri dönt a már megjelent novellák felett.

6. A szerkesztőség három díjat tűz ki a három legjobb novella írójának:

I. díj. „Bán-dor” hét darab bibliofil könyve, amatőr kiadásban.

II. díj. A lap egy évi tiszteletpéldánya.

III. díj. A lap félévi tiszteletpéldánya.

Hirdessen a Káviárban

Egy ágy naplójából

Hatalmas nagy gyárban készültem. Ritka szép darab: így muto-gattak később abban a butor-raktárban, ahol állástalanul álldogáltam és vártam a jó szerencsére, helyesebben arra a halandóra, aki abban a szerencsében akart részesülni, hogy bennem pihen ki a napi robot utáni fáradságait.

Akkor még naiv és tapasztalatlan ifjú voltam, aki azt gondoltam, hogy az ágy az voltaképpen csak pihenésre használható és nem tudtam, hogy sokan éppen az ágyat használják fel kenyérkereset céljaira.

Öreg ur nézett meg egy borus, őszi napon. Hosszu ideig vizsgált, végig tapogatott és végül is mogorván kijelentette, hogy túl nagy vagyok. Valószínűleg erkölcstelen célok számára készültem — mondotta megvetőleg és ezzel dölőfö-sen eltávozott.

Ugyanazon délelőtt egy fiatal házaspár jött és vett tüzeles vizsgálat alá. Mialatt nézegettek, a férfi állandóan különböző disznósá-gokat sugdosott az asszonyka fülébe úgy, hogy minduntalan kénytelen voltam elpirulni. Szeren-csére nem vettek meg. Tul nagy, mondogatták a tulajdonosnak, aki mindenáron tul akart rajtam adni.

— Ebben az ágyban igazán édes és szép álmaik lesznek — mondogatta sokat jelentően, miközben szaporákat kacsintgatott hol a férfira, hol a feleségére.

— Hiszen éppen ez a baj. Ettől félünk — panaszkolta a fiatal férj tréfásan megpödörve bajuszát. — Attól tartunk, hogy ebben az ágy-ban csak aludni lehet...

A diskurzus lezajlása után hosz-szu ideig töprengtem a hallott dol-gok felett. Érthetetlen história.

Vannak emberek, akik számára tul nagy vagyok. Mások pedig éppen ellenkezőleg tul kicsinek tartanak és ezért nem használhat-nak. Meg azután miért erkölcste-len egy ágy, ha nagynak készült és miért lehet benne csak aludni, ha kicsi? Ezek mind olyan kér-dések, melyekre csak a jövő hoz-hatta meg a kellő választ.

Meg is hozta.

Még pedig hamarosan.

Csodálatos eleganciával öltözött hölgy jött az üzletbe, akit két ga-vallér kísért. Az üzletben mindenki csak őt szolgálta ki, de amint ész-revettem, a háta mögött humoros és illetlen dolgokat mondogattak róla.

— Szegény ágy — ütötte meg egy sajnálkozás a fületem — en-nek lesz mit tőnie. Azt a strapát...

Nagyon szép helyre kerültem. A lakás igazán pazarul volt beren-dezve. Gyönyörű szőnyegek voltak a falon, a szobában hatalmas ké-pe-k lógtak.

Segítőtársaim, a párnák, lepedők, paplanok mind a legfinomabb anyagból készültek. Itt szerethet-nek aludni — gondoltam magam-ban.

Megint tévedtem. Már az első este. Későn feküdt le az urnőm. De akkor sem egyedül. Egy hájas, kövér urral, akivel előzőleg sokat veszekedett. Amennyire megértettem a dolgot, az urnőm pénzt várt tőle, ezt azonban nem kapott és emiatt veszekedtek.

A vita a végén már nagyon unal-mas volt és elálmosodtam. A férfi mindegyre azt hajtogatta, hogy már eleget költöttem rád, nincs több pénzem, viszont urnőm ki-jelentette, hogy nagyon helyes megállapítás ez, de akkor viszont hagyja őt békén. Azzal nagy mér-gesen lefeküdtek.

Előzőleg urnőm hallani sem akart arról, hogy a férfi is lefe-küdjön vele, de végül is nagy dü-hösen helyet adott neki az ágy-ban. Ő maga azonban pontosan az egyik szélemre feküdt és ide-gesen taszította el rózsás kezeivel a férfi tapogatózó, hájas man-csait.

Végül is engedett urnőm a kö-zeledésnek és ekkor megtudtam, hogy az ágyat az alváson kívül az emberek még mire használják...

Urnőm még aludt reggel, ami-kor a hájas szörnyeteg kimászott belőlem és nagy szuszogások kö-zepette felöltözött. Fellelegzettem. Végre egyedül.

A sors azonban úgy írta elő a számomra, hogy aznap minden-

ben tévedjek. Mert hamarosan óvatosan felnyílt az ajtó és egy csinos fiatalember lépett be rajta.

Szó nélkül odalépett hozzám és az alvó urnőm vakító fehér nya-kába csókolt. Urnőm felébredve, két meleg karjával átölelte a fiatal-ember nyakát és rámhuzva őt, csókolgatni kezdte.

Most már tudtam, hogy miért kért az urnőm az éjszaka pénzt attól a kövértől. Mert ennek a fiatalembernek akarta adni, aki-nek kártyaveszteségei voltak és öngyilkossággal fenyegetődött, ha nem tud estig 10.000 frankot kapni.

A naplót az azonban zárom. Elég az hozzá, hogy estig meg-kerestük a pénzt. Urnőm és én. Nem is tudnám tovább írni a nap-lót, annyira szégyenlem magam, ha a napközben történt dolgokra gondolok.

Annyit mindenesetre leszöge-zetek, hogy most már tudom miért sajnáltak, amikor megvásárolt ur-nőm és miért, hogy mit értettek a strapa alatt... sajnálkozó kollegáim, akiknek már bőséges tapaszta-luk volt ezen a téren...

(ike)

Még ha Don Juan is Ön, ak-kor is tudni kell, hogy

Mit kell a fiatal lánynak tudni?

Ára bérmentes küldéssel P. 1'60

Mert a nőnek csak akkor van sex-apellje, ha az alakja tökéletes. Így te-hát meg kell ismerkednie

Az önmassage és tornajáték-kal

23 érdekes képpel

Ára bérmentes küldéssel P. 2'70

Hogy aztán fensőbbiséggel legyőzze a nőben az

Ifjúkori hisztériát

Ára bérmentes küldéssel P. 1'60
hogy elérkezzen a sexuális élet reali-zálásához, a házassághoz.

Megrendelhetők az ősszeg egyidejű átutalása mellett:

Mai Henrik és Fia, Budapest,
IV. Múzeum körut 35.

(Kérje ingyen könyvárjegyzékünket)

A modern lakások,
irodák, intézetek, szál-lodák disze az acél

csőbutor

vas- és rézbutort, ágybetéteket stb. diszkaput,
kerítést, rácsokat igen jutányos áron szállít a

Metalia

festve, nikkelezve, kromozva, mert higiénikus,
örökké tartó, kényelmes és meglepő olcsó
Ezenkívül mindennemű

Telefon 13-35

vas- és rézbutorgyár, Timișoara
Erzsébetváros, Mühle Vilmos-u. 22. (44)

Diskréció

Kaland Berlinben

Leszálltam a villamosról. Egy fess fiatal asszonyka, akit sokáig figyeltem, tüzes forró tekintettel akart marasztalni, de nekem nem volt időm, hiszen Melittával kellett találkoznom.

Pont három óra volt. Melitta még nem volt itt. Jó félórát vártam, de nem jött. Azt gondoltam mert nagyon is könnyen hívó vagyok, ami az asszonyokat illeti — azt gondoltam: „Na, majd eljön, ki tudja miért késik egy kissé.” Csak most láttam, hogy egy nagyon karcsú hölgy figyel. Körülbelül tíz lépésnyire állt a megállótól és ha nem néztem rá, folyton rajtam pihent a tekintete.

És Melitta nem jött. Egyáltalán nem jött. Egy kis kuplét füttyörészttem. Nem haragudtam, de bántott, hogy egy félórát mentem a villamossal, egy egészet vártam és mehetek megint vissza!

Hirtelen eszembe jut: hopp, hisz van itt még valaki, és ránézek a karcsú hölgyre. Meglátja ezt, tekintetemet viszonozza és közeledik. Félrenézek. Ő meg körüljár engem. De egyáltalán nem kihívólag, vagy tola kodón, vagy a már ismert durva gesztussal. Nem, oly benyomást tesz, mintha csak a felöltöm színét akarná tüzetesebben megvizsgálni.

Végre mégis erősebben ránézek. Ő meg felcsillanó szemekkel me-revedik meg. Még két lépést tesz felém és kinyújtja kezét — egy finom, karcsú, ápoltságos kezet — mintha üdvözölni akarna. Önkénytelen mozdulatától mintegy kényszerítve, odamegyek, kezeink összefonódnak s míg szemem előtt táncol buja, érzéki kis szája, kitágult orcá-cimpákkal lehelem be a felőle áradó finom asszonyillatot, hogy alig hallom, amikor megszólal:

— Tényleg te vagy Gaston? Te vagy?

— Hát persze, hogy én vagyok, — mondom én. Végigmegyünk lassan a hársfák alatt, ő láthatólag boldog.

— Nem gondoltam, hogy eljössz. Egy félórát vártam és nem mertem hozzád szólni. De hát tényleg te vagy? De nem, nem lehet! De hiszen nem lehet más, hát persze te vagy! Gaston, hogy én hogy örülök, hogy mily boldog vagyok...

Nyitott levelet látok a rediküljében.

— Nálad van az utolsó levélem? — kérdezem csak úgy találomra.

— Képzeld csak — feleli ő — újra és újra elolvasom. Gaston, hát hogyan is lehetséges ez? — És előveszi a papírt. „Nagys. Szaval Margit kisasszonynak, Berlin W. 10. Tiergartenstrasse.” Egész előkelő vidéken lakik.

— Ne kinozd magad ily kérdésekkel — mondom lágyan — ezen mindenki átmegy egyszer.

— Köszönöm neked, hogy itt vagy. Azt gondoltam: önfejlő vagy, nem fogsz eljönni. Nincs nagy bánat lelkemben Gaston, de ez nagyon kedves tőled, hisz nem tudod mit jelentett nekem ez az utolsó felév.

— Nagyon szenvedtél? — kérdezem könnyedén.

— Oh — feleli — olyan vagy, mint azelőtt. Egy nagy gyerek. Te nem tudod mit jelent az, egy olyan nő, mint én, két hélig az égbe emelni és akkor nyugodtan azt mondani: Holnap elutazom... tíz nap múlva látjuk egymást újra és elmegy, s nem jössz, nem irsz, végre egy hónap múlva kapom az első sorokat, hetek mulnak, én írok és várom a leveleidet, s tu-

dom már, hogy elfelejtettél, és csak egy kívánságom volt, hogy újra lássalak...

— Semmit sem felejtettem el, Margit — mondtam — Hogy is tudtam volna felejteni.

— Tehát mégis csak szeretted Gaston?

— Igen drágám... nagyon...!

— Hogyan mondd most! Oly magától értelődőnek hangzik ez a szöveg! O, Gaston, alig ismerek rád, azelőtt azt sem mondtad soha, hogy szeretsz, bár egyszerűen mondtad volna akkor: szeretlek.

— Tudod jól — feleltem — ha én szeretek, az egy bővítő mámor. És így csak akkor tudom mondani: szerettelek, amikor már elmúlt. Amikor már csak az édes órák emléke él bennem.

— Igen — mondja Margit — igen, alig tudok rádismerni. — S kis idő múlva, mikor belémkarolt és kezemet simogatja: — Mikor jöttél vissza Párizsból?

— Pár napja.

— Meglepett a levelem?

— Hogy hogy?

— Mert sosem hívtalak volna, ha nem lett volna muszáj... Sokat éltél át azóta?

Tűrhetően!

— Barátnók?

— Kettő.
— De Gaston!
— Margit... azt hiszem, az nekem sem volt oly egyszerű, könnyű dolog.

— Te... és hozzám jössz most? Mostan? Én hozzám?

— Tudod-e, hogy ez lesz a legutolsó, többé nem látjuk egymást... tudod?

— Tudom. Soha többé nem szabad, hogy lássalak. Elég volt. Még egyszer érezni akarom az öleléseidet... még egy éjszaka... aztán...

Kocsit fogadok, mindenfeléről csevegünk. Egy hatalmas, lágy, végtelen szerelem ölel körül, amelyik évekig fog emlémben kísértetni.

Végre hazaérünk. Nyikorogva nyílik a hatalmas vaskapu. — Mint azelőtt — jegyzem meg.

— Tudtam, hogy említeni fogod — feleli ő.

S Margit vetkőzik. Ott az ablak előtt. A háttér a halványcsillagu égbolt. Az előtérben, a habos, csipkefelhőből, hófehér selymekből előbugyanó kreol női test. Fellobban a halványvörös ámpolna bágyadt fénye, s mesevilágot terem az ezeregyéjszaka kincseiből.

— Szébb lettél azóta, egészségesebb, erősebb, — suttogta felém, miközben egy fényképet nyújtott ide — ugye? — Egy vadidegen ember képét tartom a kezemben. És forró vágytól lázasan ölelem magamhoz a kéjsóvár ismeretlen testét egy idegen asszonynak... — Margit... Margitkám — lehelem rózsás fülébe.

— Mondd megint: fehérfényű gyöngycsillagom, drága Giliszi-szem, — suttogja öleléseim alatt... Vaksötét az éj, a halványvörös ámpolna csöndesen lobog, a kis, alacsony asztalkán aranszélű porcellánban, száz tarka selyempárna között szőlőfürtök, narancsok, cigaretták hevernek és egy nagy üveg Honbigeant... — Fehérfényű gyöngycsillagom... drága... Gilitis" — suttogják remegő ajkaim.

Lassan leválik a testéről minden, ajkaim rátapadnak a kemény mellekre, érzem mint szöknek előre a hegyes bimbók nyelvem simogató csókja alatt. Gyors, izgott kezei rólam is lehámoznak

minden ruhát, s összeszorulnak a testeink. Hegyes, fehér fogai véres csikokat szántanak testemen. Hulámos hajfürtök fedik szemeimet s lassan lehanyatlunk a selyempárnák tömegére. Karcsu lábai derekamra feszülnek... vadul magához ölelnek hüs karjai... szemei, ajkai félig nyitva... elhalón suttogja — Gaston. —

A kéz feldobja testét, hidat alkot alattam, felsikolt és lassan ernyedten simul hozzám. Csendes, alázatos csókok özöne következik, melyek újra lángba borítják testünket s kezdődik a meseúj felvonása. Nem egy... sok... sok...

Felemelkedik lassan. Kint halmozódik. Halvány, zöld fény dereng, kint egy-két madárcsipogás hallik, amikor csendes mozdulatokkal, puhán felrevonja a függönyöket és kihajlik a sápadtfényű

reggelbe, a harmatos, illatos virágzó kertbe...

— Mindent, az utolsót is neked adtam ma éjjel Gaston.

— Köszönöm Margit, tudom az utolsó volt és utóljára.

— Ne felejts el!

— Soha drágám... soha!

Mikor végighaladok a kavicsos úton, megállok az ablaka alatt. Összeszedem az összes rózsákat s beborítom velük a drága testet. Álmodozik! Sápadtan elmosolyodik, sápadtan, nagyon sápadtan.

— Fehérfényű gyöngycsillagom, drága Gilitis" suttogom halkán.

Csikorog a vaskapu. Egy utolsó intés...

A vonatom visz... messzire... S felejték: Melitta! Felejték. Vonatomban rohan... vágat! Két óra alatt itt vagyok... Páris!

Flór

Egy doboz csokoládé

Irta: „BABY“

Már a 15 ik virágkosarat helyezte el szalonjában az ünnepelt és 25 éves színészi karrierjének évfordulóját ráncok nélkül megérő primadonna.

A kristály-ajtó megcsillant a velencei tükörben és újabb üdvözlő ajándékot hozott a szobalány.

Eltérően a hatalmas virág-szimfoniáktól, apró csomagocskák feküdtek szerényen az ezüst tálcán.

— Ki hozta? Hordár? Névjegye nincs?... Hm. Rendben van.

Amikor becsukódott nesztelen suhanással az ajtó, feltépte a selyempapir burkot. Egyszerű papiros doboz, negyed kilós csokoládé. — Elmosolyodott. Furcsa, mégis ismerős ez a doboz, mintha valamikor régen... talán 24 év alatt...

Felugrott, mintha megperzselt volna a heverő selyem takarója. Ráismert az egyszerű bonbonos márkára. Ferdén nyomott fekete betűk kék-fehér csikos papíron „Suchard“.

Kálmánné letette a pápaszemét és megsimogatta Lily bodros fejét.

— Nézd, a Béla bácsi küldte.

Tudod, az az amerikai bácsi, akivel édesapád együtt volt az ültetvényeken.

Vaskos levél volt, sok vigasztaló, jól ismert bátorító szavak, csupán az utolsó sorban egy ujjongó hirdetés: Béla bácsi jön. A kislány — aki megszokta, hogy Béla bácsi apja helyett gondoskodik amennyire csak tud róluk, örömujjongással fogadta a hírt.

Egy hét múlva megjött. Kálmánné ajkán megfagyott a boldog mosoly. Az idegen alig volt 35 éves és kétségbeejtően izmos és csinos. Bár Lilikét gyermekként kezelte, hiszen csak 14 éves volt, mégis bajt érzett ahányszor az idegen térdén ringatta lányát.

Szombat este volt. Béla bácsi hatalmas csomagot hozott. Szalámi, sajt, bor, délszaki gyümölcsök és minden jó és szép, amit a nyomorral küzdő özvegy évek óta csak kiskatonát látott.

Utolsónak egy doboz csokoládé került az asztalra.

— Ez Lilikéé, jelentette ki ünnepélyesen Béla bácsi, de csak egy

A szexszuális élet szenzációja. Végre sikerült a technika csodás előretörésének, olyan finom és mesterien konstruált gumi készüléket gyártani, melynek segítségével a penis — anélkül, hogy azt a gumikészülék takarná, tehát a természetesség csorbitása nélkül — azonnal merev állapotba jut és marad mindaddig, míg a készülék rajta van. A készülék észrevehetetlen, érezhetetlen és hogy nagyszerűen bevált, erre vonatkozó kétségtelen bizonyítékokat fog találni prospektusunkban, melyet 30 lei román, vagy bármely állam ennek megfelelő postabélyege ellenében diszkrétén bérmentve küld: **Gumi Export, Budapest, Népszínház ucca 13. K.** Párisban, Bécsben, Berlinben és minden világvárosban a legelőkelőbb gyógyszerárakban kapható.

feltétel alatt, ha megígéri, hogy szófogadó jó kislány lesz.

Lilike mindent megígért, csak hogy kezébe kaphassa a dobozt.

A vacsorát raffinált izléssel Béla bácsi találta. A hideg sülték után nehéz bordói borok, gyümölcs, sajt és édes süteményeket pedig karcsu tüvegű pezsgő követte.

Kálmánné tiltakozott, de a bordói nem sokáig engedte ellenkezni és kissé fátyolos szemmel nyúlt a vizespohárba töltött aranyszínű ital után.

Éjfélkor Lilike segítségével ágyába fektették. Nagyon mélyen aludt és álmában a mámor szülte álmokat mosolyogta.

— Gyere a térdemre Lilike — mondta akkor a bácsi.

A kislány leragadó pillákkal, keresztben álló tekintettel kuszott a térdére. Már aludt félig és öntudatlan bódulatban tűrte, hogy Béla bácsi szokatlan hévvel csókolja szemét, homlokát, majd nyakát és ajkát. Lassan lefejtette róla az egyenruhát (még csak III. ik osztályos volt, tehát kötelező kék matróz ruhában járt) és a rózsaszín batiszt ingecskét kezdte huzogatni.

És itt meg kell állni.

Lehet, hogy Béla bácsi semmi rosszat nem akart, csak lefektetni Lilit, de a rózsaszín ingecske alól, korához nem illő fejlett mellek feszítették ki a csipkét.

Karjaiba vette. Bevitte saját szobájába. Ráfektette a széles szófára és csillogó szemekkel simogatta vé-

gig az érintetlen, rózsásbőrű testet.

Lehuzta harisnyáit, letolta az apró selyempántokat... gombokat nyitott, — lekapcsolta az apró nadrágot és rátapadó szemmel csodálta a szoborszerű idomokat.

Halántékán megfeszült a bőr, vére zugva dobolt füleiben, kezei remegni kezdtek és ajka szápadlásához tapadt. Aztán lassan köd borult az agyára, szeméit vércsikok szántották tébolyodottá és hörgő sóhaj szakadt fel torkáról — Talán a pezsgő, talán a szokatlan, kíváncsú friss hús részegítette meg. Lázaz kezekkel simogatni kezdte a pelyhedző dombocksát.

Lili felnyitotta szemét, Éva ösztönével szétvetette lábait és karját feje mögé vetve, önfeledt mosollyal kábult új álomba.

De ez a mozdulat megbontotta a férfi szomj bilincseit. Rádöbbsent a cselekednitudásra és mint éhes faun vetette magát a nyiló bimbóra...

*

Reggel Lili azt hitte álmodott. De az első lépésnél felszisszent. Megtudta, hogy asszony lett.

Béla bácsi szemei karikásak voltak és nem mert a kislány szemeibe nézni.

Kálmánné a reggelit rémült mozdulatokkal és ijedt pillantásokkal találta. Nem tudta mi történt az éjjel, de anyai ösztöne megérezte.

Hanem azért mégse tudhatott meg semmit. Hónapok multak. Lili min-

den harmadik, negyedik napon kapott Béla bácsitól egy doboz „Suchard” csokoládét és ilyenkor a munkában elnyűtt Kálmánné éjjel mindig mélyen aludt, Béla bácsi szobájának ajtaja pedig nesztelen nyílt és csukódott.

*

A harmadik hónap után kiludódott. Már nem tudta tovább titkolni. Az iskolából kicsapták és anyjának megszakadt bele a szive. Kiujult szivbaja sirba vitte.

A sok keserűség őt is megviselte. Nem szülte meg a gyermeket. Véres éjszakák és lázas sikolyok megszábadították tőle.

Béla bácsi pedig eltűnt.

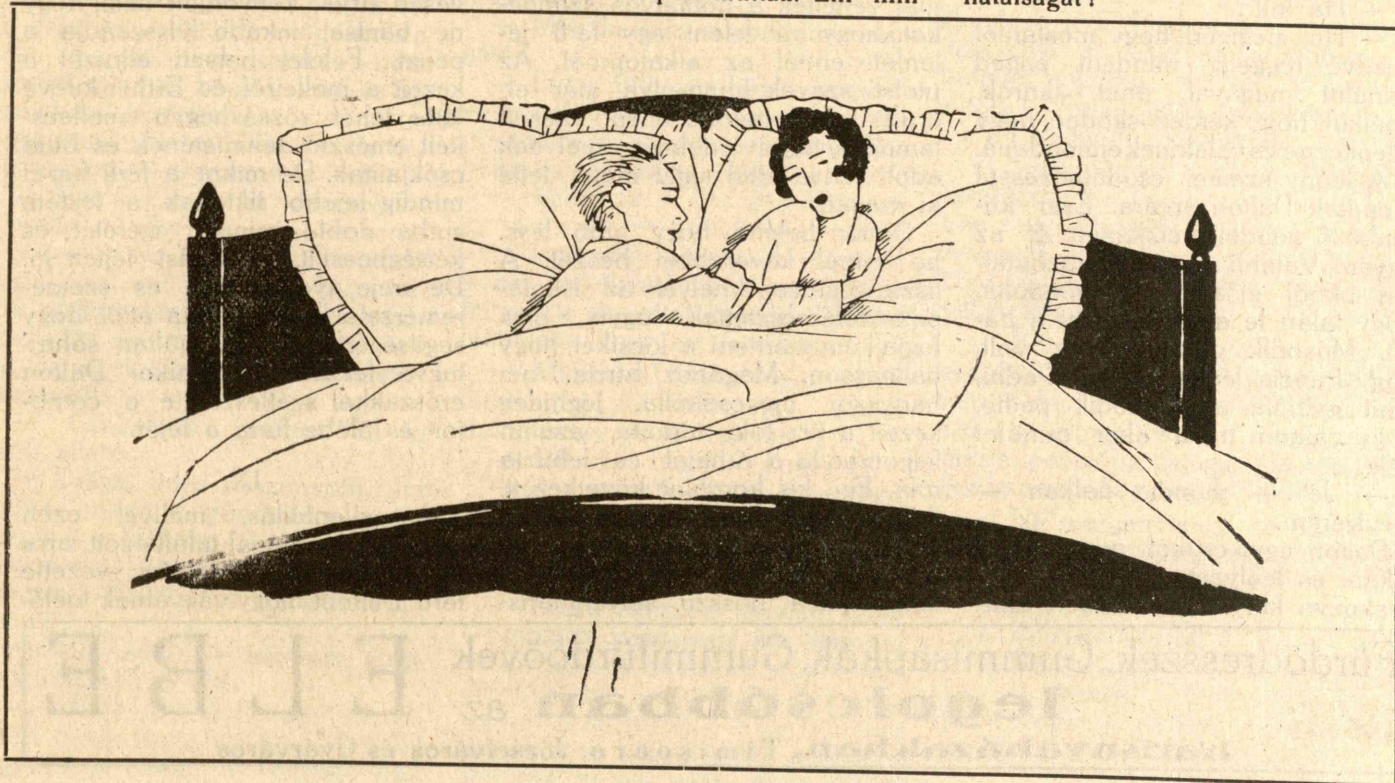
Elvitte a szürke hétköznapi. És ő egyedül maradt a forrongó nagyvárosban.

Aztán felkapta őt is egy hatalom, a kék uralma és taszította egyik korból a másikba.

Kardalos lett — majd protektorai révén kisebb szerepeket kapott és lassan... 25 év alatt... eljutott a maga villájához.

Most ott állott a tükör előtt és végig simogatta ráncatlan, negyven évet letagadó, még mindig szép arcát.

Kezébe vette az igénytelen dobozt és sokáig, sokáig nézte, mozgó, hangtalan ajakkal. Aztán lassan... szinte észrevétlenül ráhullott két kerek, csillogó gyöngyszem... Megsíratta a fiatalágát!

Bakfisszerelem

Regény. Irta: Bán-dor.

(9)

A kandallóban élénk tűz égett és a villanylámpák homályos sugarai két halvány arcot világítottak meg, mert Dalton érezte, hogy a mű, melyet meg akart kezdeni, nehéz volt és a gyermek érezte, mikor sötét haját lebontotta és összepréselt ajkakkal és sötét szemekkel körülnézett, hogy valami gonosz dolog van készülében.

— Mennyit tudna Ön egy délelőtt kiadni? — kérdezte Dalton mosolyogva, miközben egy karját a leányka vállára helyezte és a kandallóhoz vezette. — Öt fontot, tíz fontot?

— Oh, egészen könnyen — felelte izgatottan. Eszter homályosan sejtette, hogy meg fogja kapni a pénzt. Amennyire meg tudta ítélni, némi kellemetlenségbe fog kerülni, de egy egész csomó pénz jut majd a birtokába. Semmi a világon nem kötötte le ennyire a figyelmét... Lelkiismerete teljesen aludt.

— Nézzen ide Eszter. — Dalton erősebben magához szorította és nevelve nézett csodálkozó sötét szemeibe. — Valami egészen rendkívül fogok Önök ajánlani. Adok Önnek rögtön tíz fontot... azt hiszem, annyi van nálam... ez 250. frank... ha...

— Ha mit?

— Ha megígéri, hogy mostantól kezdve reggelig mindent enged csinálni magával, amit akarok, anélkül, hogy kérdezősködné, hogy ellenkezne és valakinek elmondaná.

A leány szemei csodálkozással tapadtak Dalton arcára. Ezer különböző gondolat cikázott át az agyán. Valami megmagyarázhatatlan okból először azt gondolta, hogy talán le akarja vágni a haját. Második gondolata az volt, hogy francia leckét akar neki adni, amit gyűlölt, a harmadik pedig, hogy valami tréfát akar csinálni vele.

— Jó — mondta halkan — megígérem.

Dalton egy csókot nyomott az ajkára és leolvasta a pénzt a vágyakozva kinyílt kis kézbe. Lán-

goló szemekkel nézte, mikor a kis toaletasztalhoz szaladt, egy kis erszényt keresett ki és beledugta a pénzt. Néhány pillanat múlva ezek a gömbölyű tagok szüzi titkukkal ott fognak feküdni jegesen vizsgálódó tekintete előtt.

Mikor Eszter visszajött hozzá, megfeszült várakozás látszott az arcán, ajkai ezer kimondatlan kérdést zártak magukba, szemeiben fénylett a kíváncsiság és kezeit görcsösen összepréselte félelmében. Izgalma idegessé tette a férfit és idegessége átragadt a leányra is, aki az első szavainál az egész világot odaadta volna, ha vissza vonhatja ígérését.

— Most megmondom, hogy mit akarok Öntől, kedvesem. Látni fogja, hogy milyen kicsi dolog a hosszú előkészülethez képest. Itt van a lefekvés ideje és én szeretném... szeretném Önt levetkőztetni és lefektetni.

— Engem... engem... levetkőztetni?

A kicsike hangja rendkívül kifejező volt. Az első szó és utána a szünet nagy csodálatba ejtette, hogy a félt tilok nem rosszabb, mint csak az a kíváncsiság, hogy levetkőztethesse. De a második szó és a második szünet már sejtették a homályos szándékot, hogy mit jelent egy férfi jelenléte ennél az alkalomnál. Az utolsó szavak hangsúlya már elárulta a szemérme ellen intézett támadás teljes értelmét, melynek adott szava által saját maga tette ki magát.

Dalton belátta, hogy jobb lesz, ha minél kevesebbet beszél. A tisztességérzet, melyet az iskolában felébresztettek, ugysis arra fogja kényszeríteni a kicsikét, hogy hallgasson. Magához huzta, néhányszor megcsókolta, jéghideg kezeit a tűz fölé tartotta, azután felgombolta a ruháját és lehuzta róla. Egy kis kombiné következett. A leányka tűzpiros volt és reszelt a szégyentől, mikor kis fehér nadrágjában állott előtte és a férfi lehuzta hosszú selyemharis-

nyáit, közben gyöngéden tapogalva a lábszárait.

Halkan kiáltozni kezdett, mikor legombolta a nadrágocskáját, de midőn ez is lehullott és az ingecskejét akarta levenni róla, forró könnyek csurogtak végig az arcán. Teste most ki volt szolgáltatva a kezeinek. Csak fel kellett emelnie az utolsó fehér ruhadarabot és meztelenül állt előtte. A pillanat, mikor lecsusztatta róla az inget, sokkal izgatóbb volt a férfi számára, mint a Mona elcsábítása. Sójajtozva és kezeit a mellei elé tartva, hátat fordított neki a leány és odavetette magát... fejét a párnákba furva, a pamlagra. Tulérezkennye vált idegeivel érezte, hogy a férfi meztelen popóját nézi, de ez még mindig jobb volt számára, mintha mást nézne.

Egy pillanatig nyugodtan maradt Dalton, boldogan, hogy nézheti, gyönyörködhetik a remegő fehér testben, a bájos, fekete hajjal körülövezett vállakban, a kéjesen erezett hátban és a gömbölyű, formás fehér popóban és simogathatja ezeket a drágaságokat remegő kezeivel. De csakhamar erőt vett rajta a szenvedély. Megfogta a vállait és ígérétére hivatkozva, követelte, hogy üljön fel. Keservesen sirva, könnyörgött neki, hogy ne bántsa, inkább visszaadja a pénzt. Felelet helyett elhuzta a kezeit a melleiről és Esther kitéve látta fehér rózsáshegyü mellecskéit emésztő tekintetének és buja csókjainak. De mikor a férfi kezei mindig lejjebb siklottak a testén, sutba dobta minden ígérését és kétségbeesett ellenállást fejtett ki. De ereje gyenge volt és szeméremérzete visszatartotta attól, hogy segítségért kiáltson. Ajultán sóhajtozva feküdt ott, amikor Dalton erőszakkal szétfeszítette a combjait és ölébe furta a fejét...

IX.

Az ellentállás, mellyel ezen utolsó kalandjánál találkozott, arra a rettenetes gondolatra vezette lord Daltont, hogy vágyainak kielé-

Fürdődresszek, Gummisapkák, Gummifürdőövek
legolcsóbban az **ELBE**
harisnyaházakban. Timişoara, Józsefváros és Gyárváros

sem hallották volna meg.

— Hát nem tiltakozott, nem védekezett?

— Ugy-e, kellett volna? Istennem, milyen pechem van nekem.

— Szóval bevitte a szobájába. És...? — érdeklődött az ügyvéd.

Hosszu szünet következett, aztán az asszonyka lehajtotta a fejét.

— Olyan erős volt... és mikor egy óra múlva elakartam jönni, nem találtam a ruhámat a sötétben... és a gazember megint viszszafektetett az ágyba.

— Találkozott azóta vele? — kérdezte a férfi izgatottan. — Megismerné?

— Világosban nem, sötétben biztosan.

— Haragszik rá?

— Elégé.

— És ha ő azért volt erőszakos, mert szerette magát? — mosolygott a férfi.

— Hiszen akkor látott először.

— Azt maga nem tudhatja.

— Ez, látja, nem jutott eszembe — vallotta be az asszony.

— Mit csinálna, ha összehalálkozna vele?

— Megfojtanám.

— Nana!

— Hát egy pofont azt biztosan kapna.. Mégis csak szemtelenség, hogy be sem mutatkozott...

— Ez tényleg szemtelenség — nevetett az ügyvéd. — De talán a sötétség miatt volt... és utólag jóvá lehet tenni. Doktor Csizmás Tivadar vagyok — és meghajolt az asszony előtt. Ez csodálkozva néz rá, úgy tesz, mintha nem akarná elhinni, hogy ő volt és bizonyítékot követel.

Azonnal sötétet csinállok és bebizonyítom — kacagott a férfi.

— Nem! Elég volt egyszer — mondta dühösen a szép asszony.

Végül is az ügyvédnek határidő naplójával kell igazolni, hogy jelzett időben tényleg Szovátán tartózkodott és megmutatja a számlát is a Klára-penzióban fizetett összegről.

— Csirkefogó! pattant fel a szép kliens.

— Drága, édes asszonyom, ha tudná, mennyit gondoltam azóta magára... Másnap, hogy vártam, kerestem... Át akarja ölelni, de az asszony elhárítja és hangosan felnevet.

— Mit nevet? — kérdezte meglepetten az ügyvéd.

— Magán nevetek, ügyvéd ur. Mert maga most azt hiszi, kedves ügyvéd ur, hogy a véletlen fan-

tasztikus játéka összehozta az egyik kis futó kalandjával és a kalandot most szépen tovább lehet folytatni.

— És ha nem tekintettem futókalandnak?

— Hát tévedett, kedves ügyvéd ur, nagyon tévedett... Mert én elhiszem azt, hogy ennek az esetnek a férfihőse Ön volt, de a női hős az nem én voltam. Egy barátnőm. Hiába csóválja a fejét. Igenis, ő volt... De ő szégyelt ügyvédhez menni és megkért engem, hogy intézzem el neki úgy, mintha ez az én ügyem lenne.

— Most én kérek bizonyítékot — tamaskodott a férfi. — Hogy hívják a barátnőjét?

— Hogy hívják? — Elli — felelte zavartan az asszony. — A másik nevét nem mondhatom meg.

— Mert maga volt az — nevetett az ügyvéd. — Esküszöm, hogy maga volt... Drága, édes asszonyom, csak maga lehetett az. Ugy-e, hogy maga volt?

Hirtelen karjaiba kapja és hosszasan, forrón megcsókolja.

— Most már biztosan tudom, hogy maga volt — ujjongott.

— Honnan tudja? — kérdezte a fiatal asszony lángvörös arccal.

— Most sem kiáltott segítségért.

— Hogy erről én mindig megfeledekzem — duzzogott gyerekesen.

— Miért akarta letagadni, hogy maga volt?

— Megakartam szabadulni magától.

— Ilyen átlátszó hazugsággal? — nevetett az ügyvéd. — Egy barátnője volt... Csak nem gondolta, hogy ezt el tudja velem hitetni?

— Miért ne? — durcáskodott az asszony. — Arról, aki elhitte azt, hogy száz temesvári ügyvéd közül, véletlenül pont hozzá jön fel a kis szovátai kaland: föltételezhetem, hogy ezt is elhiszi.

— Micsoda? Maga nem véletlenül jött fel hozzám? Maga tudta, hogy én ki vagyok?

— Mit szól hozzá? Tudtam!

— Azt mondta, hogy hajnalban már el is utazott, akkor hogy volt ideje megérdeklődni a történetek után, hogy ki vagyok?

— Maga egészen nyugodt lehet — mondta gunyosan az asszony — én még a történetek előtt megérdeklődtem, hogy maga kicsoda.

Ugy-e csodálkozik? Arra csak egy férfi képes, hogy magáévá tegyen egy nőt, akiről nem tudja, hogy

kicsoda. — Egy urinő előbb érdeklődik.

— De, hogy jutott magának egyáltalán eszébe megérdeklődni, hogy én ki vagyok?

— Előrelátó voltam — nevetett az asszony... Két nappal a történetek előtt észrevettem a strandon, hogy tetszem magának... Maga is tetszett nekem... én már akkor tudtam, hogy a dolognak csak jó vége lehet...

Az ügyvéd az ölébe huzza, össze-vissza csókolja és remegő kezével becézve simogatja csodálatosan szép melleit.

— Drága... maga a legaranyosabb nő a világon. Milyen boldog vagyok, hogy megtaláltam magát. El fogom választani a férjétől.

— Nem kell fáradni, nem vagyok férjnél — kacagott a nő, bájosan fészkelődve a férfi ölében. — Bizony, már két éve elváltam.

— Mondja, tartogat még valami meglepetést?

— Igen... Magához megyek feleségül.

— Ezt majd megbeszéljük — felelte a férfi, izgatottan babrálva az asszony bluzának gombjain. De mindenesetre addig is, míg hozzámjön, a napokban elmegyünk egy hétre Szovátára nászutra.

— Jaj, mit fog ahhoz szólalni a világ?

— Törődöm is én a világgal — lihegte a férfi, lázas ajkát mohón tapasztva az asszony gömbölyű, hófehér mellére, melyet közben sikerült kibujtatnia a ruhájából. — Az én világom csak maga.

— Nem bánom... de a látszat kedvéért nem fogunk egy penzióban lakni. Formás szép tesle megremegett és mellének rózsás bimboja megkeményedett a csókoló ajkak között.

— Rendben van — felelte hosszabb idő után a férfi, mert közben sokkal kellemesebb dolgokkal volt elfoglalva — maga egy másik penzióba megy, de én a Klára-penzióban fogok lakni.

— Ne menjen maga se oda.

— De én odamegyek.

— Ragaszkodik hozzá?

— Ragaszkodom.

— Ennyire? Miért?

— Mert ott naponta rövidzárlat van — nevetett a férfi, aztán karjaiba kapta a kipirult asszonykát és bevitte a hálószobájába...

N á s z é j s z a k a

— Irta: Ifj. Kubán Endre —

(Ünnepélyesen elkészített ágy, az asztal mellett levő két széken a menyasszony hófehér ruhája, a tulsó oldalon pedig a gondosan odafektetett frakk és kemény ing, a vőlegény már az ágyban fekszik és vár, míg a menyasszony a spanyolfal mögött vetkőzik.)

Vőlegény: Nem kell segíteni, drágám?

Menyasszony: Nem... Nem... Isten mentsen attól, hogy maga segítsen nekem, inkább majd elkinlódom...

Vőlegény: Kár. Pedig szívesen segítetttem volna.

Menyasszony: Azt elhiszem.

Vőlegény: Sokáig tart?

Menyasszony: Nem. Azonnal kész vagyok.

(Tudni kell, hogy jóllehet a törvény értelmében már férj és feleség számba mennek, voltaképpen még vőlegény és menyasszony mindkettő egymás számára, amíg csak meg nem történik az első...)

Menyasszony: Így ni. Már kész is vagyok.

Vőlegény: Végre. Valóságos örökkévalóságnak tűnt fel nekem. Parancsoljon.

Menyasszony: Már jövök. Csak-hogy előbb tessék eloltani a lámpát és tessék meg is fordulni...

Vőlegény: Mindkettőt? Ez kicsit sok lesz. De mit meg nem tesz az ember azért a nőért, akit igazán szeret.

Menyasszony: Jó... Jó.. Megvan?

Vőlegény: (Sóhajás közben eloltja nagy idegesen a lámpát és a tulsó oldalra fordul. A menyasszony erre vigyázva kimerészkedik a spanyolfal mögül és óvatosan a széles ágyba fekszik. De csak a szélére, jó messzire attól a férfitől, akit a sors élettársul számára kirendelt.)

A vőlegény: (Megfordul.) Édes... Drága kicsi Mariskám...

Menyasszony: Maradjon csak úgy, ahogy az előbb volt... Forduljon csak meg szépen. A tulsó oldalára...

Vőlegény: Mariskám... Ne legyél már ilyen kegyetlen...

Menyasszony: Szépen viselkedik mondhatom. Azt hittem, hogy egy tapintatos, izléses férfi vett engem feleségül és most kiderül, hogy egy kéjenc, egy szatir birtokába kerültem, aki rögtön rám veti magát és erőszakot akar rajtam elkövetni...

Vőlegény: De édesem, nyugodjál meg szépen. Szó sincsen ilyesmiről. Hogy is tételezhetsz fel rólam ilyesmit. Szeretlek. Az életemet is neked adnám, ennyi az egész.

Menyasszony: (Szipogva) És akkor mindjárt így az emberre kell rontani...

Vőlegény: Milyen puhák és melegedek a könnyei... Kár, hogy nem látom őket. Hiszen olyan szép maga, amikor sir... Emlékszik, amikor a parkban összevesztünk és sirt?

Menyasszony: Persze, hogy emlékszem. Már akkor is ilyen brutális volt. Fogdosni akart a parkban, mintha egy cselédlány lennék. Akkor mindjárt szakítanom kellett volna.

Vőlegény: Mari... Mariska... Édes... Milyen illatos a teste...

Menyasszony: Lajos...!

Vőlegény: Haragszol? Bocsáss meg nekem. De az a tudat, hogy végre itt vagy mellettem, itt fekszel velem egy ágyban, kell, hogy elvegye az eszemet és megerősítsen. Tudod, hogy hányszor és hányszor intéztem fel álomban ennek a bűbajos estélynek jövődő képét. Otthon éjjel, amikor fekszem ágyamban, mindig elképzeltelek és akkor öleltem és csókoltam a párnát, mintha a lelketlen anyag helyett, a te édes, gyönyörű tested lett volna. Milyen édes a csókod, mintha méz volna...

Menyasszony: Lajos... Kérem... Legyen szíves... Vegye el a kezét...

Vőlegény: Ne haragudj rám. Bocsáss meg. Milyen sima a bőröd... És tested, mint a márvány...

Menyasszony: Lajos...

Vőlegény: Kérlek hajtsd ide a fejedet vállamra, hogy érezzem testednek tüzeit.

Menyasszony: Ne... Ne még Lajos...

Vőlegény: Szerelmem...

Menyasszony: Lajos... Mondd, hát nem szebb az így, ha még nem... Gondolja csak el, hogy azután már nem lehet visszacsínlani a dolgot, asszony leszek. Hadd maradjak még kicsit leánynak...

Vőlegény: Csacsikám. Most bimbó vagy. A leány, a nász-ágyba száll, bimbó. Kis ostoba bimbó, míg ha kiszáll onnan már okos, büszke és szép asszony. Hiszen ez a ti rendeltetésed, hogy asszonyok legyetek. Hogy az enyém legyél, hogy megmámorosodjunk egymás csókjaitól. Édes...

Menyasszony: Nem... Nem... Nem akarom...

Vőlegény: Ne kinez már... Így... Igen így... Most mindjárt...

Menyasszony: Jaj... Nagyon fáj... Mama...

(Csend van. Az ágyban két ember fekszik egymás mellett. Férj és feleség. A hold csufondóroson nevet be az ablakon).

Ez a hely

a MIA Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Ha Budapestre jön

ne mulassza el felkeresni

Vágonyi Margit

urleány kozmetikáját. Masszíroz és manikűröz. Hivatkozzon erre a lapra.

Budapest, Dohány u. 90. I. e. 1. főlépcsőház mellett

Csinos, fiatal asszony

[39] ügyesen manikűröz

Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra

Budapest, Rákóczi ut 23. szám. I. em. lépcsőház

IGIENA

fest, mos, tisztít

A mormonok többes házassága

Mormonok ma is vannak mindenütt a világon. Számukat mintegy félmillióra teszik, melyből a nagyobb rész Amerikában, főleg pedig a Mormonállamban Utahban lakik, a többi pedig Európában és más világrészekben. És habár szektájuk egyike a legnagyobbaknak, a nagy nyilvánosság csaknem semmit sem tud róluk, s a legtöbb ember előtt ismeretlen, hogy a szekta tagjai még rövid idő előtt is a soknejűségnek hódoltak és csak az amerikai hatóságok tilalma vetett véget ennek a többi keresztény szekta előtt ismeretlen szokásnak a mormonhívők legnagyobb szomorúságára.

A soknejűség oka a mormonegyházközségben állítólag egy „kinyilatkoztatásban” keresendő, melyet a mormonszekta megalapítója, Smith József, 1843 júliusában kapott. Mindenestre akkor még csak a kiválasztottak és a papok élvezték ezt az előnyt olyannyira, hogy mikor ezeknek a kiválasztottaknak poligám életétől felizgatva a mormonság más követői is hódolni kezdtek ennek a szokásnak, Smith átokkal sujtotta őket félvén attól, hogy a többesházasság elvének általánossá tétele káros kihatással lesz a papok méltóságára.

Egészen más álláspontot foglalt el azonban Smith utóda és a mormonság politikai szervezetének tulajdonképeni megalapítója, Brigham Young. Ez az ember, aki azzal dicsekedett, hogy maga sem tudta, hány felesége és gyermeke volt — mert 19 „tényleges” feleség mellett, néhány száz más felesége is volt, akik tisztán „szellemileg” voltak reá bízva — nem habozott, — mikor a hatalmat átvette, — a soknejűséget bevezetni, sőt megkövetelte követőitől, mint az istennek egyedül tetsző életformát.

A poligámia megindokolásában Brigham Young elsősorban a bibliára támaszkodott. Ábrahámnak Hágáron és Sárán kívül több más felesége is volt és ezért az Istentől ki-fejezetten megáldatott. Ugyanezen eset volt Jákobnál és minden patriarchánál, továbbá Salamon, Dávid és a többi királyoknál. Helytállóbb ezen körülmények között a második ok, mellyel Brigham a soknejűség nyilvános bevezetését megindokolta. Tudniillik, hogy alapjában véve, minden férfi poligám természetű és hogy ezt a megdönthetetlen tény

csak elfátyolozzák konvencionális hazugsággal és kettős erkölccsel. És hogy hiveinek a poligámiára való átmenetet izletessé tegye, a többes házasságot „menyei házasságnak” nevezte és ezt tartotta az egyedüli eszköznek a magasabb boldogság elérésére. „Mennél több asszony, annál több megváltás” hangzott egyik hitmondata. „Soknejűség nélkül nincs megváltás az égben”.

„Egy nőtlen férfi nem lehet igazi mormon” hangzik egy másik helyen Brigham leírásaiban — „és aki megelégszik egy asszonnal, csak félmormon”.

Mégis akadtak ilyen félmormonok úgy Utah államban, mint különösen külföldön és még a többnejűség virágzása idején is csak egy tizede a mormon férfiaknak hódolt a soknejűségnek. Ennek oka pedig a gazdasági viszonyokban keresendő.

Akinek nem volt több, mint két felesége, általában „fiatalembernek” tekintették. Egy embernek azonban, aki valóságos poligámiában élt, reménye lehetett arra, hogy gyors karriert csinál és Utah államban a legmagasabb méltóságot is elérheti.

A kivülállók heves ellenségeskedésének főoka a mormon többnejűség ellen az volt, hogy a mormonok a rokonházasságok tekintetében sem voltak valami lelkiismeretesek. Hogy például egy mormon egyszerűen egy egész családot, azaz anyát és leányát feleségül vette, napirenden volt, éppen úgy, minthogy mostohatestvérek összeházasodtak. Vérfertőzés esetei azonban nagyon ritkán fordultak elő.

Egy, az általánosságban kevésbé megfigyelt sajátossága a mormonházasságnak abban állott, hogy egy asszony „időre és örökkévalóságig” vagy csak „időre” ment egy férjhez. Az időre, azaz a földi életre leköötött asszony életének ideje alatt férjhez mehetett még egy másik férfihez is az „örökkévalóságig”. Ez az örökkévalóházasság történhetett egy élő vagy egy már elhalt férfival is, mely utóbbi esetben az elhunytat egy jogait képviselő férfi minden tekintetben helyettesítette. Világos tehát, hogy ezen az alapon a mormonoknál nemcsak a többnejűség, hanem korlátolt mértékben a többférjűség is fennállott, mert egy férfinak több felesége, egy asszonynak pedig két férje lehetett, egy akihez időre és egy akihez az örökkévalóságig ment férjhez.

Ha most a praktikus okokat nézzük, melyek Brighamot a többnejűség bevezetésére bírták — és ő olyan ember volt, aki semmit sem tett ok nélkül — úgy megtudjuk, hogy ezzel elsősorban is nagy vonzórőt remélt a mormonszektához való csatlakozásra, másodsor pedig remélte, hogy a többnejűség következtében hivei gyorsan el fognak szaporodni. Reményei azonban nem teljesedtek, mert először is a poligámia ezen módja következtében sokkal több leány született, mint fiú, másodsor pedig óriási volt a gyermekhalandóság. Hogy egyetlen apa 10—15 gyermeket korai halál által elvesztett, nem volt ritkaság és minden eszköz csődöt mondott ezen halandóságiság csökkentésére.

— Fotó „Káviár” Timișoara —

Kanizsai Imre

javitás soron kívül, jutányos árak mellett. —

műkarpitos és műasztalos üzem, lakásberendező, gyermekkosci eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagy raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból
Timișoara, Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám (50)

Ha pedig végül egy a jelen korban nem érdektelen problémát nézünk, azaz miként viseltettek az utahi asszonyok a soknejűség bevezetésével szemben, megludjuk, hogy ezek teljes erejükből tiltakoztak az újítás ellen és hogy például a mormonszekta megalapítója Smith csupán azért nem hódolhatott a többnejűségnek, mert energikus és temperamentumos felesége egyszerűen megtiltotta neki. Ez az ellenszenv azonban lassanként megszűnt a második generációnál, mert Youngh gondoskodott arról, hogy a gyermekeknek már kiskoruktól kezdve vázolják a soknejűség előnyeit a templomokban, iskolákban és otthon. És miután minden férfinak meg volt engedve, több feleséget venni és magát több asszony között szétszítani a mormonleányok igazi asszonyi okossággal rájöttek arra, hogy jobb nekik egy már nős férfihez hozzámenni, mint egy nőtlenhez, mert ezáltal legalább a konfliktusokat elkerülhetik, amit minden érzékeny asszonynak éreznie kell, ha az a férfi, akinek eddig egyedüli asszonya volt, később más feleségeket is vesz melléjük.

Máskülönben pedig természetes, hogy a leányok, akik kiskoruktól kezdve egyebet sem tudnak és látnak, minthogy egy férfi háztartásához több asszony tartozik, aki előtt folyton Ábrahám, Hagar és Sára történetét, ezt az állítólag Isten által alkotott házassági állapotot emlegetik, meglepően gyorsan beletalálják magukat ebbe a természetesnek látszó házassági formába. Ehhez járul még a nő nem fogékonysága a vallási tanításai iránt, melyek ebben az esetben a poligámiát, mint egy különös hatóerővel bíró szentintézményt mutatják be.

Számos, egykori írásból megállapíthatjuk azt a tényt, hogy Utahban nagyon kevés szép leány volt. Ez a megállapítás azonban korántsem egyezik a privát, autentikus felvilágosításokkal, melyek azt állapítják meg, hogy az utahi asszonyok szépségüket házasságuk után csakhamar elvesztették, vagy pedig nagyon korán hervadásnak indultak. Ennek

okait nem kell messze keresnünk. A félelmetes vágy, hogy nemsokára részesei lehessenek az ígért „boldogságnak” — mely mint említettük, csak házasság után érhető el, oda vezette a leányokat, még ha testileg gyengék is voltak, hogy már egészen fiatal korukban a férfiak karjaiba vetették magukat. A házasságban aztán olyan viszonyokra bukkantak, melyek korántsem voltak alkalmasak arra, egy gyengéd és könnyen befolyásolható lényt, akiben minden benyomás különösen intenzív utóhatással bír, azokkal a képességekkel megtölteni, melyek a vidám arc pszichológiai előfeltételei. Ehhez járult még, hogy a minden asszonnyal veleszületett előszeretettel a cicoma és ékszerek iránt a legnagyobb szigorúsággal elnyomatott és még azt sem látták szívesen, ha egy asszony testi előnyeit izléses, habár egyszerű ruházkodással akarta érvényre juttatni.

Röviden, nem volt asszonyparadicsom, a mormonok régi állama. És az a nap, mikor a többesházasság megszűnt, sok asszony és lány számára a megszabadulás és öröm napját jelentette.

A mormonok szektája — mint mondtuk — még ma is fennáll, mint más szekták is. A poligámia megszűnte következtében megszűnt az érdeklődés is iránta. Máskülönben pedig minden törvényes tilalom nélkül is megszűnt volna a többnejűség, mert a mai időkben általánossá vált gazdasági nyomorban keresztülvihetetlen lett volna.

Szigoru masszást adok a legkényesebb

igényeknek megfelelően [45]

BUDAPEST, VIII. ker.

Röck-Szilárd ucca 2, félemelet 4. pedikűrszalon

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gváváros, Fő-ucca, Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás, hajfestés, vizhulám stb. (46)

Nőknek külön bejárat egy Fő-uccai, mint a Kossuth téri oldalon. — Szolid árak

Hogyan gyógyul meg az ideges ember?

Ezt tárgyalja Dr. Feldmann S. könyve:

Az ideges félelem

Kivonat a tartalomról: Félelem a megőrüléstől — A közlekedési eszközöktől — Hidiszony — Tériszony — Tömeg iszony — Halálfélelem — Félelem a nemi betegségektől — Villámlástól — Lámpaláz — Borbély iszony — Írás iszony — Dadozás — Elpirulás — Ideges csuklás — Nők meddősége — Kényszer nevetés és sírás — Éjjeli fogcsikorgatás

A hatalmas kötet ára bérmentes küldéssel Pengő: 7.—, mely a megrendeléssel együtt átutalandó. Mengrendelhető:

Mai Henrik és Fia, Budapest,

IV. Muzeum körut: 35.

Kérje ingyen könyvjegyzékünket!

FOG-

huzás	...	...	Lei	50
tömés	...	...	"	50
műfog	...	...	"	100
aranykorona	...	...	"	400

BERDACH

6 dentist, Timișoara, Belv. Börze-u. 21. e. a. 3

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

BOSZÁK ALBERT

műköszörtis. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 31

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

PERFECTA

DOMBORMŰNYOMDA
CIMKEGYÁR
VÉSNÖKI MŰINTÉZET
BÉLYEGZŐGYÁR
TIMIȘOARA
STR. BURSEI 5.

Ajándéklónak ne nézze a fogát.

Ajándékon ne törje a fejét...

ilyesmit legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerész
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Holló Gyula

kocsigyártó
és autórugó
készítő

Temesvár,
III. ker.

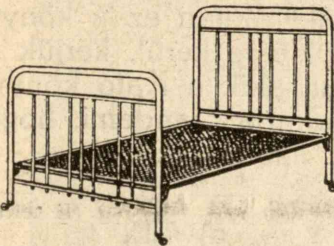
Hattyu u. 42. sz. [46]

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. [34]

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia R. T., Timișoara

Tel.: 3-88
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

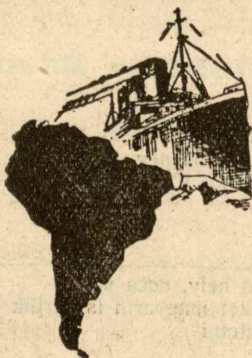
órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

N.G.I. Navigazione Generale Italiana

Kényelmes és gyors utazás Észak- és Dél-Amerika
felé. Tengeri ut: **Genova-Brazíliaig 11 nap,**
Genova-Montevideo és Buenos-Aires
14 nap. [32-14]

Felvilágosítással szolgál díjmentesen a fiok: Timișoara, Bonnaz-utca 20.

Argentina, Brazília és Uruguay-ba

az egyedüli német lársa-
sággal, amelynek hajói csak délamerikai kikötőkbe futnak, egységes III. osztályu
hajók, „Cap Arcona” a világ egyetlen hajója, amely Hamburgtól Délamerikáig csak
12 napig megy. — HAMBURG-DÉLAMERIKAI GŐZHAJÓZÁSI TÁRSASÁG

KLEIN GYULA ügynöksége, Köz- pont: Timișoara

Str. I. C. Bratianu 6.

31 22

FIÓKOK: Arad, Bul. Reg. Ferdinand 62. Bucuresti, Bul. Dinicu Golescu 41 bis. Cernăuți, Str.
Reg. Ferdinand 27. Chișinău, Str. Negustorilor, Casa Barbatat.

Német hajók, német konyha, német kiszolgálás. — Gyorsvonat Hamburgig.

Ne utazzon el
a legújabb

„HERMES” vasuti menet-
rendkönyv nélkül

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK, AKKOR VEGYEN!

Vizumokat és más meg-
bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintéz

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Minden
**Budapesti
kávéházban**

kérje a **Káviárt**

Dolly krém
puder
szeplőviz

Legszebb ajándék! Gyártja:
**Roth Jenő gyógyszerá-
rában Timișoara, Mehala**

Művészifényképfelvételek

Esküvők és alkalmi társas összejevetelek, nemkülönben speciális gyer-
mekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben
készülnek: Fotó **BOROS**-nál, Timișoara, II. Andrássy ut 22. (16s)

Kató válása

Ily cím alatt sajtó alatt van a Bán-dor könyvek 4-ik
száma és a Kató könyvsorozat 3-ik, egyuttal utolsó kö-
tete. A könyvből wieni kiadásban 500 számozott amatőr
példány készül, tisztára műgyűjtők és könyvbarátok ré-
szére, amely könyvárusi forgalomba nem kerül, csakis
előzetes megrendelésre, utánvét mellett szállítja a kiadó-
hivatal. Miután ez a könyv e hó második felében már
szétküldésre kerül, kérjük eddigi előfizetőinket és mind-
azokat, akik a Kató könyveknek ezt az utolsó kötetét is
meg akarják rendelni, hogy ebbeli szándékukat egy lev.
lapon azonnal közöljék.

(E helyen levágandó)

Megrendelő lap

Alulírott megrendelem „Bán dor” műveinek **Kató válása** c.
sajtó alatt levő legújabb könyvét, amit kérek a megjelenéskor alábbi
pontos címre

| belföldre 100 lei

| külföldre 150 lei utánvét mellett a közölt négy darab fény-
képillusztrációval azonnal megküldeni. Eddig megjelentek:

**Kató könyvek I. száma, Kató, egg urilány vallomásai, ára 100
lei, külföldön 150 lei;**

**Kató könyvek II. száma, Kató mint asszony, ára 100 lei, kül-
földön 150 lei;**

**Bán-dortól: „Vera naplója”, négy darabb fényképpel, ára 200
lei, külföldön 250 lei**

Bán-dornak fenti könyvei még nincsenek meg, miért is kérem
a most megjelenő Kató válása c. könyvvel egyszerre ezeket is a
fenti árak mellett megküldeni.

(A nem kívánt szöveg törlendő)

olvasható, pontos név

olvasható, pontos hely, ucca stb.
Külföldről a városneveket magyarul is kérjük
feltüntetni

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)